

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Grammatica

[Köln], [um 1490/93]

Tertia regula grammaticalis

[urn:nbn:de:bsz:31-289417](#)

Antiquorum

Octauo

arguit. **I**sta est 2 grua legere ē agere, et tñ ap
politū non hz nñ p supposito s̄ infinitum. **S**
regula. **D**om̄ quis p bū psonale nō habeat
nñ, p supposito, hz tñ aliquid qd̄ supplet vice nñ, qz infinitius p̄cī
par modū fācī nñ s̄m que p̄t eē suppositū reale s̄ nō vocale. **U**n
duplex solet poni suppositū bū florista, s. vocale et reale. **V**ocale est
dictio fācī rē p̄ modū p̄ncipij act⁹ dicibil⁹ de ea p̄uenies cū appōito
inūero i psona et i rectitudine casuali. vt hō equ⁹ aial et sillia. **S**up
positū reale ē qd̄ ft rē p̄ modū p̄ncipij act⁹ dicibil⁹ de ea, non tñ p̄ue
nīes cū appōito i pdicē, trībū acēntibū grāmaticibū sic est infinitū qd̄
p̄ ceter⁹ mōis p̄ ceddere suppo^m p̄bo p̄sonali finiti mōi, cui⁹ rō ē ista
qz sic casus int̄ cetera accēna noīs maxie disponit et accedit ad eē sup
positi ex qd̄ s̄m pe-hc, casus ē dīspō subi i ordine ad actū, sic silr̄ mod⁹ fi
nit⁹ i p̄bo maxie dispōit ad eē appositi p̄t suā finitā modalitatē. **S**
ex opposito de rāto aliqd̄ recedit a naturā appositi de quāto magis
accedit ad naturā suppositi. **S**ic ifinitū p̄t suā ifinitā modalitatē
et materialitatē recedit a naturā appositi et accedit ad naturā suppo
sitī rōe rei p̄balī ip̄o noīalit̄ ille lecte; vt legere ē agere, i. acē legēdi ē
agere, ylēm alios lectio ē actio, ita legere ē bon⁹, i. acē legēdi ē bon⁹.

Eritia regula grāmatice

Octicālē ista, q̄ relatīn sube t sūn̄ aīs volūt p̄uenire i nūe
ro gīe t qīq̄ i psona t in casu. **E**x⁹ vt soīs currīt q̄ mo
uet. **U**n̄ florista. **S**ūt gen⁹ i p̄mis nūer⁹ psona notāda
Nec concordare debent cum p̄ueniente.

Exempla { **J**ohannes currīt et ille mouetur.
Alax venit ad troyam t idem pugnabat.

Pro apliori isti⁹ regule de

claratōe, sc̄dūm ē p̄o, q̄ relatīn est duplex, s. logicale et grāmaticale.
Relatīn logicale ē cui⁹ hz ip̄m eē (qd̄ eē) qdāmō ad alīs se hzē qd̄ rela
tīn̄ alīo noīe vocat ad aliqd̄, et sic p̄t et fili⁹ dicūf̄ relatīa qz totū et p̄nis
est ad alīd̄ qdāmō se hzē, s. ad fili⁹ et ecōuerlo. **D**e q̄ relatīo regla n̄
intelligit, nec de ip̄o est ad appositi. **S**ic relatīn grāmaticale s̄m p̄seia
nū p̄mo mīoris ē aī late rei recordatīn̄, h̄ ē relatīn ē remēoratīn̄
rei aī late, i. p̄us dicte, vt soīs currīt q̄ moueſ. yb̄l q̄ ē remēoratīn̄ sō
tis h̄ ē fāc̄ sc̄dāriā noticiā de sorte, et sic relatīo s̄m pr̄scianū loco p̄al
legato ē aī late rei recordatīo. In q̄ qd̄ p̄dicta descriptōe relatīi (re
cordatīo) ponīlo⁹ gīis. **U**n̄ (late rei) poīf̄ lo⁹ dīc̄, qz p̄ h̄ relatīn dīc̄
ab aīcedēte qz relatīn fāc̄ sc̄dāriā noticiā d̄ re aīt̄ et ē sīg⁹ exitatīn̄
potētie 2gnitie et facēdū recordatōz d̄ re de q̄ pri⁹ metio ē facta p̄

B. 5

Regule grammaticales

q̄s. **D**icitur adē (rei) vbi tāḡ fcatū relati q̄ p̄ h̄ q̄ relatū fac̄ recordor̄ dator̄ est sīḡ rei de q̄ fac̄ recordatōz. **R**elatiōw aut̄ est sube alī ud accīt̄. **S**be qdē, vt q̄ q̄ h̄ is sū ip̄e sui z ille. **A**ccīt̄ qdē vt tal̄ q̄l tam̄ qn̄. **R**elatiō sube q̄d refert rē p̄ modū sube vt fortes currū q̄ mouet altedo q̄ ē i pīete color q̄ ē i corp̄e, vbi relatiō. s. q̄ z q̄ refert suū aīs p̄ modū sube siue p̄ modū subsistēt̄. z dī relatiō sube nō q̄ referat subaz v̄l̄ dōez fac̄re re subale. **I**z q̄ q̄qd refert siue suba siue accīt̄ refert p̄ modū subesiue p̄ modū subsistēt̄. **R**elatiō accīt̄ ē q̄d refert re suū p̄ modū adiacēt̄ altī siue p̄ modū dno mīatois. v̄l̄ sois ē albo z tal̄ plo. tal̄ ē pū? q̄le ē mare. vbi relatiō. s. tale v̄l̄ qle refert suū aīs p̄ modū adiacēt̄ altī siue p̄ modū denoīatiōnis. z dī accīt̄ n̄ ex eo q̄ referat accīt̄. **I**z q̄ q̄qd refert p̄ modū adiacēt̄ altī siue p̄ modū denoīatōis refert. s. suū aīs p̄t̄ ihereat v̄l̄ adiacēat p̄terie altī. **D**ico notat̄ (p̄terie) p̄p̄ noīa fcatā accīt̄ ab statī siue p̄ modū p̄ se stāt̄ z n̄ altī adiacēt̄. vt albedo n̄ gredo for

Hciēdū sedo. q̄ relatū sube dīt̄ a relatio (titulo t̄c. accīt̄ dupl̄. **D**io. q̄ relatū sube refert ean dē rem i nūero z p̄ modū q̄d qd̄. z sic fac̄ relatiōne p̄sonalē. v̄l̄ fortes currū q̄ mouet. **A**iac̄ venit ad troyā z idē pugnauit. vbi relatiōn̄ sp̄ refert eadē rem i nūero. **T**is relatio p̄sonalē ē illa in q̄ relatū z aīs supponit̄ p̄ eadē re i nūero. i. p̄ eadē p̄sona 2dcō ib̄ idividuātib̄ idividuata. **I**z relatū accīt̄ ē q̄d nō refert eadē rem i nūero **I**z i sp̄. q̄ vnu z idē accīt̄ in nūero nō p̄t̄ ē i dī ueris subiect̄. **I**z bñ in sp̄ z sic facit̄ relatoz sim pl̄ce. **V**la relā sim pl̄ce est q̄ relatū nō refert eadē rem i nūero **I**z in sp̄. v̄l̄ fortes ē albus z tal̄ est plo. vbi tal̄ refert eadē albedinē i sp̄. v̄l̄ fortes ē albus z tal̄ est plo. v̄l̄ fortes currū q̄d p̄ modū nō in nūero. **E**t iō dī simplex relatio. q̄ relatū referte eadē rem i sp̄. mō sp̄s ē natu ra simplex z indissibil̄. **D**eo dīnt̄ q̄ relatū sube cap̄t̄ suū gen̄ a dīcō p̄cedēti. vt video hoīez q̄ est aīal. **A**liqñ tñ i p̄op̄e cap̄t̄ suū gen̄ a dīcō se q̄nt̄. vt i semīe tuo q̄ ē xp̄s. **S**ed relatū accīt̄ cap̄t̄ suū gen̄ a dīcō se q̄nt̄. vt tal̄ ē ml̄? q̄le ē mare. vbi h̄ relatū q̄le eā pit̄ suū gen̄ ab illa dīcōe. s. mare cū q̄ puenit̄ in ḡne. **N**ullū tale est deo sacrificiū. q̄lis ē sal̄ aīaz. vbi q̄lis puenit̄ cū dīcō se q̄nt̄ in ḡne aliqñ tñ i p̄op̄e trahit̄ suū gen̄ a dīcō p̄cedēti. **H**ui horati? p̄t̄ treccētes māmē sunt tales q̄les equia v̄lera. vbi relatiōnū qualis tra hit suū genus a dīcōne p̄cedēti z non se q̄nt̄.

Hciēdū tertio. q̄ relatū sube est duplex. s. y dēp̄titatis z diversitas. **R**elatiōn̄ s̄be y dēp̄titatis est q̄d supponit̄ p̄ eodem q̄d refert. h̄ est q̄d refert eā dem rem i numero z p̄ eadē supponit̄. vt fortes currū qui mouet. vbi h̄ relatū q̄ refert sorte z supponit̄ h̄ est fin̄ intellecēti accip̄t̄. p̄ eo dī sorte in nūero. **E**t dī relatū sube q̄d refert eandē rem i nūero per modū p̄ se stāt̄. z dī y dēp̄titatis q̄d supponit̄ p̄ eadē re i nūero quāz refert. **L**ui? rō est q̄ relatū sube refert suū aīs s̄b mātia ymitate q̄p̄t̄

Antiquorum

Sed maxima unitas in subiecto est unitas numeralis. Et relatiuum subiecto refert suum animus sub unitate numerali. Relatiuum diversitatis est quod supponit per alio ab eo quod refert. ut sortes currunt et alii disputant. ubi huius relationis alius refert sorte et non supponit per se sed per alio a sorte. ut sortes currunt et alii disputant. i.e. sortes currunt et alii a sorte disputant. Relatiuum autem subiecto yd e p r i t a t i s v l t e r i d i u i d i s i n r e l a t i u m s u b e r e c i p r o c u i t n o r e c i p r o c u i . Relatiuum reciprocum est quod refert subiectum agentem sub modo patientem. ut socrates videt se. ubi huius relationis reciprocum est quod refert socratem quem est subiectum agentem. socrate sub modo patientem. qui reflectit actum videtur in illud idem suppositum a quo exiuit. Et idem reciprocum a ybo reciprocum est. are. quod idem est quod petere vel reflectere quod quilibet oritur in quod potest relationis reciprocum. Et si huius reciprocario quod nihil aliud est quam reuersio actus in idem principium a quo processit. Relatiuum subiecto non reciprocum est quod non refert subiectum agentem sub modo patientem ut quod ille ipse. Sicas tamen quod relationis subiecto reciprocum non potest dividere in relationis reciprocum subiecto diversitatis. quod reciprocatio est circularis relationis. modo in circulo non est aliquid diversitas sed yd e p r i t a t i s ex quo ibi idem est principium et finis. Quapropter sequitur quod nullum habet relationis reciprocum diversitatis. sed omne tale est yd e p r i t a t i s . Sic similiter et.

Relatiuum accidens diuidit in relationis accidentem subiectum yd e p r i t a t i s et diversitatem. Relatiuum accidentis yd e p r i t a t i s est quod refert idem accidentem in specie per supponit cum suo accidente. ut sortes est albus et talis est platus. ubi huius relationis talis refert alterius accidentem sortes in specie per supponit. Et idem relationis accidentis quod refert suum animus per modum denotacionis. i.e. per modum inherenteris suis adiacet alteri. Et idem yd e p r i t a t i s quod supponit per eodem accidente in specie. Qui vero est quod relationis accidentis idem refert suum animus sub maxima unitate quod potest. Sed maxima unitas in accidentibus est unitas specifica. Et relationis accidentis vult referre suum animus sub tali unitate specifica. et non sub unitate numerali. quod unitus et idem accidentis in numero non potest esse in diversis subiectis. Relatiuum accidentis diversitatis est quod supponit per alio accidentem ab eo quod refert. ut Iohannes est albus et alterius modi est platus. ubi hoc relationis. s. alterius modi refert eandem alterius in specie. sed supponit per alia qualitate ab ea quod refert. et istius relationis non habet propriam notiam impositam. sed circumloquuntur ea per hoc complexum alterius modi. alterius quantitatis. alterius qualitatis. ut iohannes est magnus et alterius quantitatis est petrus.

Sciendū quarto quod annis est dictio faciens primam noticiam datur. ut hoc currit qui mouet. ubi hec dicitur hoc dicuntur et facit priam noticiam de homine in ordine ad illud relationum scilicet qui. quod facit secundam noticiam de eodem. et illa noticia dicitur prima non simpliciter sed in comparatione ad relationem subsequens quod facit secundam noticiam. Et ideo dicitur annis a verbo antecedere id est. quia antecedit id.

B 6

Regule grāmaticales

Pecedit suū relatiū. et iſ ipm relatiū nō h̄ locū i orōne n̄t̄ ci p̄cesserit suū aīs vocalit̄ v̄l̄ mētalit̄. **D**icitur notant̄ (mētalit̄) q̄r fm̄ p̄scianū p̄mo minoris. **A**ns nō s̄ exp̄sse ponit. h̄ p̄t subintelligi relatiū posito ex p̄sse. vt venit cui? c̄ d̄est erigit cui debet. **A**mo cui? miserer̄. miseretur? miatur quē tūeo. floret q̄ docēte pficio. **I**n q̄b oīb oīb oīb ponit relatiū p̄ defectū sui aīs. et ḡ i oīb isti orōn̄b subaudiēd̄ e ntūs loco aīs. **N**ōt etiā aīs subintelligi i obliq̄ relatiū exīte i s̄li obliq̄. vt misereo. cui? miserer̄. p̄co cui p̄cis. cui des videro. amor q̄ gauideo. **I**n q̄b oīb aīs subintelligi i obliq̄. et sic ex p̄dic̄ris p̄z q̄ aīs subintelligi i relatiū h̄ nō ecōuerso. h̄ est ipm aīs b̄i p̄t intelligi i relatiū. si relatiū nō p̄t intelligi i suo ante. **Q**ui? rō ē. q̄r aīs h̄ se vt p̄z ex q̄ fa cit p̄m̄ noticiā. relatiū aut̄ h̄ se vt posteriū ex q̄ facit sibi sedaz no ciciā-mō i posteriori b̄i p̄t intelligi p̄s h̄ non ecōuerso. **U**lia rō est q̄ faciū relatiū nō p̄t intelligi sine facio sui aīs. p̄ respectū quē re latiū h̄ ad suū aīs. **S**ed faciū aīs b̄i p̄t intelligi sine facio relatiū. vt possim̄ intelligere faciū isti? oīonis h̄o currit absq̄ facio alte r̄ oīonis. **H**z nō possim̄ intelligere faciū isti? oīonis (q̄ dispicat) absq̄ facio sui aīs. et ḡ aīs p̄t intelligi i relatiū h̄ non ecōuerso. vñ florista. Nulla relatiū des scire p̄ anteroīa. **P**er q̄ relatiū da re tu potes anteroīa. h̄ est vez nisi sit relatiū aīs. q̄r fm̄ p̄scianū relatiū aīs rō nō demōstrato i p̄t intelligi i suis aītib̄ vt de monstro p̄gilio. talis fuit homē. vbi subintelligi quis est p̄gilio? **S**icut demōstrato mlo isto flum̄e. tale est mare q̄ subintelligi qual est nīl? vbi relatiū subintelligi i ante q̄d solū fit q̄ relatiū accentus vñ significat et aliō demōstrat̄. et sic rōne demōstrato admittit relatiū intelligi i antecedēte. sed als nūq̄. **H**is plūppositis sit hec.

Cōclusio

rlsal. q̄ relatiū grāmaticale sube y dēptita
ris nō reciprocū i suū aīs ambo casualia i
oīone simplr̄ ḡrua volūt p̄uenire i mēro
q̄a ḡne et alioī i psōna et i casu. **D**icit p̄mo in regla (relatiū grāmatica
le) ppter excludere relatiū logiū ale de q̄ regla nō intelligit. vt h̄ p̄fī
li? dñs fu?. **D**icit sedo (relatiū sube) ppter relatiū accentus. q̄ nō optet
relatiū accentus p̄uenire cū suo ante i p̄dīc̄t̄ accentib̄. vt tunica ē mī
et tale est scānum. talis est milus quale ē mare. **D**icit tertio (y dēptita
ris) q̄ nō optet relatiū diuerstas. p̄uenire i mēro et i casu cū suo
ante. vt sonor ali? vox ali? non vox. vbi relatiū diuerstas. s. ali? dis
cōuenit i mēro et i casu cū suo ante. **D**icit quarto nō reciprocū. q̄
nō optet relatiū reciprocū p̄uenire cū suo ante i p̄dīc̄t̄ accentib̄. vt
Iohes diligit se. **D**icit q̄nto (ad suū aīs) p̄filla vel simile sp̄s
q̄d p̄dīc̄t̄ de pl̄b̄ numero differentib̄. vbi h̄ relatiū q̄d nō refert
ad aīs exp̄sse positū. s. sp̄s. sed ad aīs subintellec̄tu. s. vle. vt sit sen
sus sp̄s est. s. vle q̄d p̄dīc̄t̄ de pl̄b̄. **S**imiliter ibi. rex est carnoti pa
triae q̄ p̄ualet oī. vbi q̄ non refert ad aīs exp̄sse positū sed subintellec̄tu. s. ciuitatis vt sit sensus. rex est carnoti. s. in talī int̄ate. que seq

Antiquorum

ciuitas pueret oī patrie. **D**icit sexto (ab casuia) p̄f excludere relatiua nō casualia. de q̄b regla nō intelligit. vt lois currit talr q̄lit plaro. **D**icit sepio (in oīde simpli 2grua) p̄f illā t̄ 2simile. **E**st p̄a stirps iesse que xp̄m credim⁹ esse. **D**icit octauo (aliquā i psona t̄ i casu) ad denotādū q̄ nō optet relatiū t̄ suū aīs s̄q̄ eē ciudē psone t̄ casus. **N**ā hec est 2grua. ego sum quē vides. tu es studiosus quē diligo. et en̄ ibi relatiū t̄ suū aīs nō sunt ciudē psone nec ciudē casus. q̄ aīs s̄. ego ē p̄me psone. t̄ relatiū. s̄. que ē tertie psone. ḡ bñ d̄ in regla (aliqā in psona t̄ in casu) **E**t sc̄as q̄ relatiū t̄ suū antecedēs sp̄ voluit h̄bere diuersa p̄ba. vel vñ verbū geminatū. vñ florista. Precedēs t̄ q̄ binis p̄bis vult. iungi Diverſis. & bñ vel def̄t eis geminata. In q̄ bus p̄bis vult q̄ relatiū t̄ suū antecedēs volunt 2strui cum diuerſis verbis. vel cum vno geminato. exemplū p̄mi vt sortes currit qui mouet. exemplum sc̄di. vt ego sum qui sum t̄c

Sic Primo sic 2rra regula. ista est 2grua. et locus carcere q̄b nullianū appellat. et en̄ relatiū t̄ suū aīs discōueniūt in ḡne Assumptū p̄ prima pte. p̄ba. q̄ illā oīone ponit Salutis poeta in cathelinario. ḡ est 2grua. Venet 2na q̄ oīs sermo poetic⁹ ē sermo sapientis. mō sapientis nō est mentiri p̄mo Enchop̄. ḡ sermo poeticus ē verus. t̄ p̄ p̄is 2grua. Sed assumptū p̄ sc̄a pte. p̄bat q̄ aīs est ḡnis masculini. locus. t̄ relatiū. s̄. quod est generis neuſtri. ḡ disconuenient in genere. **D**om q̄ regula intelligit de oīone simpli 2grua. mō p̄is oīo non est simpli 2grua sed figuratiue. s̄. p̄ aliotheca. Sc̄bo dicit q̄ admittit p̄ vnam regulā floriste t̄ alexandrī s̄. quadocūs ponit relatiū inter casus diuerſop̄ genez. q̄ significat eandē rem. s̄. p̄tinet ad eandē rem. tunc relatiū dicit 2uenire cuī diuerſione sequēti vel p̄cedēti s̄m exigentia 2gruitatis. et sic in p̄posito h̄z illud relatiū (qd̄) nō 2uenit cuī dictiōe p̄cedēti. mō 2uenit cuī diuerſio sequēti in ḡne. At s̄lī d̄m est de istis. p̄clarū est op̄ ciceronis. ē carpo maior appellat. s̄lī. semen qui deus. vñ florista. Si substantiū duplex referat ad viuum. In vario genere q̄ confirmat vtric̄. In medio positū sic mobile dico locandum. vt rosa est pulcherrim⁹ vel pulcherrima florū.

Sic dō. illa est 2grua quātitatis aliud 2timū aliud discretū. et en̄ relatiū t̄ suū aīs discōueniūt in ḡne. ḡ t̄c. Aīs. p̄batur q̄ aīs. s̄. quātitatis est ḡnis feminini. t̄ relatiū. s̄. aliud ē generis nentri. t̄ etiā discōueniūt i cau. **D**om q̄ ipa est oīo simpli 2grua. t̄ quātitatis nō est aīs huius relatiū aliud. sed h̄z aīs sub intellectū. s̄. genez. q̄ oīo vñ tim. genez. quātitatis aliud genus ē 2ti nuū t̄ aliud gen⁹ est discretū. Sc̄bo d̄t q̄ admittit p̄ vna regulā p̄ter helie. Q̄nctūs totū diuisū ponit i singlariū mūero. t̄ fit p̄ticio p̄ rebus ināiatīs siue insensatīs. tuc relatiū referat illud diuisū i singlariū mūero d̄z p̄t i neutro ḡne. s̄. q̄ titiās ē totū potestatū positū in singlariū

B iiij

Regule grāmaticales

gulari numero. et relatiū referēs ipm ponit in neutrō genere.

Secundō ista ē pgrua. pga tua et bacul tu ipa me p solata sūt et tñ relatiū et suū aūs discouenit i nūero et i gne. qz aūs est singlariis numeri. relatuum autem. scz ipa est plalisi numeri. Dōm q ista no c simplic pgrua sūt admittit p altotheca. H̄z sūt due rōes excusates illā i prietate. s. rō q por fieri. et q relatiū plus nūeri referat ad plalitatem antedictū. q plitas videt corri dñe nūero pl. et est v deputatis relatiū cū suo ante. H̄z rō qre optet fieri ē exp̄sio sine sub hrenulo qz psalmista voluit designare q equitēt p solat p v gā. h̄c p correctorū diuinā. q p v gā intelligit. et p baculū. i. p misericordia. q p baculū intelligit. et p soluit ipa i neutrō gne i pli nūero. a d denotādū q equitēt gaudet at p correctorū et misericordia. Secundo dī q ista oīo admittit p vna regla q coiter vtrum poete. et sūt Areslo. i dicitis suis vicz. Quicqz ponit aliqz punctū ex diversis generibus in nūero singulari. tuc relatiū refers illud punctū dī pō i neutrō gne. qz neutrō genē ē genē centric no determinas v l recipies certuz et determinatū suppositū. et sic dī fieri relatio ad aliqz cōe trascēdes. s. ad h̄ nomē ens v l ad aliqz hmōi. vt sit sensus pga tua et baculus tuus ipa. s. entia et no alta sunt me p solata. hoc est virga tua et baculus tuus sunt entia que sunt me consolata.

Sexto ex regla seq̄ret q illa ēt pgrua. Virgili viuis i me nozis. h̄z ē fīlm. qz fm pscianū loco pallegato. quis ad certos casus fiat relatio ad vtm tñ relatio neqz pō fieri. qz relatiū caret vro. Etia vtm floristā No fit p qntū directa relatio casū. Dī q pscianū p dīctā pōne caput illā ppōez ad. p. p. vicz q p vtm no pō relatio fieri. h̄z bñ ad vtm Secundo dī q ibi no fit relatio ad illū vtm for maltr positi. s. v gili. h̄z ad nrm. pnoialē sub intellectū illo pbo sedē pso ve. s. viuis. Tertio dī q h̄z p vtm no pō fieri relatio directa tñ h̄i relatio idirecta. Unū relatio directa ē qn relatiū et suū aūs sūt eiusdem casū. ut sortes currit q mouet. H̄z idirecta ē qn relatiū et suū aūs no sūt eiusdem casū. vt o aqua benedic dño q exeat super celos.

Sexto ista admittit pgrua. xps natē in bethlehē. qd infp/ raf dom' pacis. H̄z vestis ē no". qd dī a pbo vestio is ire. si miliū de' dat aureola qd nomē hr ab auro. vbi relatiū et suū aūs discouenit in gne. Dōm ē q iste orōnes et pñles sūt de rigore pboz incongrue. si relatiū refers ad aūs formalit positi. tñ pnt ad mitti pgrue p sub intellectōz dicēdo xps est natē in bethlehem qd. nomen bethlehē interpreta dōm' pacis. H̄z vestis est pulchra qd s. nomē vestis deriuat a vestio is ire. H̄z deus dat aureola qd. s. nomen aureola deriuat ab auro. Octauā admittunt qz aūs includit duo s. vocē et significationē. et sic relatiū refers aūs solum pro voce. et no p significationē pmaria. et illa est ratio qua pō fieri. H̄z rō qre optet fieri est breuitas sermonis et.

Antiquorum

Sexto illa est grua. luce tua et veritate tua ipsa me deduxerit et tu relatum et tuus annis discoueniunt in genere. **A**ns. pbaſ. qd annis. s. luce tua est generis feminini singularis numeri. et relatum s. ipsa est genis neutri. qd discoueniunt. **D**om qd ipsa non est simpliciter grua. sed figurativa. Admittit enim per antithesum ponendo gen. per genere. s. ipsa per ipse. **S**ed o dicitur referat ad annis non formaliter positiuſ sed subintellecū. s. entia dicendo. emitte lucem tuam et veritatem tuam ipsa se entia deduxerunt me.

Septimo illa est grua. i pace in idipm dormit et requiescit. et qd si relatum et tuum annis discoueniunt in genere. **A**ns. pbaſ. qd annis est genis feminini. s. pace. et relatum. s. in idipm est genis neutri. **D**om qd si relatum. s. in idipm referat ad annis formaliter positiuſ tunc oīo est sum plicit in eo grua. si autem referat ad annis subintellecū. s. xpm tunc oīo est grua. et sensus est dormit in pace. s. ḡe. et requiescit in idipm. s. xpm qd est pax glorio. et sic admittit ratione subintellectionis accusatiū huius se xpm. **A**lij vero dicunt qd in idipm sit aduercium tempis vel consgregandi vel qualitatris. et valer tantum sicut eternaliter. et finis hoc non esset ibi relatum et suum antecedens. et ut sic non oportet ea conuenire in predictis accidentibus.

Sexto illa est grua. cōpus (qui sunt) in eodem continet accusum in relatum et suum antecedens discoueniunt in genere. qd annis. s. cōpus est genis neutri. et relatum. s. qd est genis masculini. **D**om qd cōpus non est annis huius relatum qd sed actus ut tempus continet accusum. qui s. actus sunt in eodem tempore.

O Carta regula gram:

maticalis est ista demonstratio et suum demonstrabile debet conuenire in numero in genere et in casu. **E**xemplū. ut ille homo illa mulier. illud animal. vñ? Adiectiuū velut substantiū sociatur. Sic demonstratio velut substantiū sicut adiectiuū et substantiū. que volunt conuenire in his tribus accidentibus. qd etiam demonstratio et demonstratiū volunt conuenire in his tribus. Teneret pna. qd ubiq̄uis est demonstratio et suum demonstrabile ibi est adiectiuū et substantiū. sed non econverso. et sic ista regula habet se ad regulam adiectiuū et substantiū. sicut pars ad totum.

Hciēdū **P**rimo qd demonstratiū est dictio sc̄as re per quam fit demonstratio. vel est dictio sc̄as suū significatiū per modū demonstratiū alterum. ut ille homo. ibi demonstratiū sc̄z ille est dictio per quam fit demonstratio. id est dictio significatiū suū significatiū per modū demonstratiū alterum. sc̄z suū demonstrabile. **C**et nota qd demonstratiū est duplex. sc̄z casuale et non casuale. Casuale est quod h̄z casu. per accidēt. Et tale est duplex sc̄z